

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 6. Vtru[m] necesse sit totum opus præscriptu[m] explere: an saltem,
qui partem operis explet, non etiam partem indulgentiæ consequatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

DVBIVM VI.

*Virum necesse sit totum opus præscriptum ex-
plere: an saltem, qui partem operis explet,
non etiam partem Indulgentiæ assequatur?*

51
Totum opus
præscriptum,
est explen-
dum.

Respondeo: Probabilius est, eum nihil In-
dulgentiæ consequi, qui non fecerit totum
opus secundum substantiam, siue id morbo, siue
paupertate, siue alio impedimento prouenerit.
Colligitur ex D. Thoma q. 27. art. 3. Antonino
p. 1. titul. 10. cap. 3. §. 4. Nauarro notab. 18.
vbi id fusè probat.

Ratio est: Quia concessio conditionata, qua-
lis est Indulgentiarum, nihil valet, nisi expletâ
conditione. Quæ causa est, cur Pontifex soleat in
Iubilæis facere potestatem Confessarijs commu-
tandi opera præscripta legitime impeditis.

Si nequeas
tunc confite-
ri.

Aduerte tamen: Si dedisti operam vt conse-
teris, tamen ob multitudinem nequiuisti, conse-
queris Indulgentiam, modò proponas postea con-
fiteri. Ratio est: Quia formula intelligenda est
de habentibus peccatum mortiferum, qui potue-
runt confiteri.

DVBIVM VII.

*Virum alium pro alio possit facere opus Indulgen-
tiæ consequenda præscriptum?*

32

Respondeo; Non posse, nisi id exprimatur,
vel certè nisi opus sit tale, vt à te fieri cen-
seatur, quamuis per alium facias: sicut cum lar-
giris eleëmofynam per famulum.

Quòd si exprimatur in formulâ, potest alius
pro alio facere, & sic alteri Indulgentias consequi.
Ita viui interdù defunctis Indulgentias obtinent.

Non potest tamen alter alteri Indulgentiâ sibi
obtinetam applicare, vt cõmuniter sentiunt Docto-
res: quia fructus iste est personalis, sicut & Sacra-
mentorum; eò quòd sequatur absolutionem, vel
applicationem thesauri, quam solus Prælatus fa-
cere potest.

DVBIVM VIII.

*Virum necesse sit eum in statu gratiæ esse, qui
pro alio Indulgentiam querit seu obtinet,
concedente id formula?*

33

Respondeo: Valdè probabile est, id non esse
necessarium; verùm sufficere, vt is, pro quo
queritur, sit in gratia, siue sit viuus, siue defun-
ctus. Ita Nauar. notab. 22. num. 30. & seqq. Cor-
duba, q. 23. & alij passim. Ratio est: quia Indul-
gentia non nititur illo opere, quod facit peccator,
neque tanquam merito, neque tanquam disposi-
tione, sed solùm, vt conditione quadè extrinsecâ;
quâ posita, Põtifex applicat defuncto Christi satisf-
actiones, quod interdù etiâ sine opere viuorù fa-
cere potest; vt suprâ dictum est ex Nauarro.

DVBIVM IX.

*Virum eadem Indulgentia possit sapius
obtinere?*

Perique Doctores docent nõ posse nisi semel
obtinere, si determinato tempori est alligata;
V.g. cùm durat à primis vesperis, vsque ad occa-
sum solis diei sequentis; vt Indulgentiæ stationũ:
vel cùm durat ad vnã, vel duas septimanas; vt
Indulgentiæ concessæ in forma Iubilæi. Quæ au-
tè nõ sũt adstrictæ tẽpori determinato, eas sepius,
nempe toties, quoties præstatur opus, obtineri.

34
Perique
negant.

Sed contrarium est probabile, scilicet has In-
dulgentias toties posse obtineri, quoties opus præ-
scriptum integrè & legitime præstatur. Ita Henri-
quez & quidam recentiores. Tenet Angelus, Ro-
fella, Speculator, & Innocentius IV. Ratio est,
quia vbi lex vel priuilegium non distinguit aut
restringit, nec nos debemus distinguere aut re-
stringere. Vnde quando Iubilæum datur per
duas hebdomadas, qui in priore consecutus est
Iubilæum, & absolutus est à casibus referuatis,
potest rursus secunda hebdomade, repetitis præ-
scriptis operibus, scilicet ieiunijs, visitationibus,
eleëmofynis, eligere Confessorem, absolui à re-
feruatis, & consequi Indulgentiam.

Contrariũ
est proba-
bile.

DVBIVM X.

*Quomodo intelligenda sint quedam Priuile-
gia, qua in Iubilæis conceduntur de facultate
eligendi Confessorem, qui possit absoluerè
à referuatis & censuris, dispensare in vo-
tis, &c.*

Respondeo & Dico Primò: Si habeas animũ
consequedi Indulgentias, verè obtines hanc
facultatem, quamuis postea Indulgentias non
consequaris, nec opus præscriptum expleas. V. g.
bonâ fide constituisti consequi Indulgentias, po-
tes eligere Confessorem, & absolui à referuatis,
etiã postea cætera non præstes, quæ ad Iubi-
læum consequendum sunt necessaria. Neque ob
id reincides in censuras, sed absolutio manet vali-
da, quia non pendeat à conditione futuri, sed à
præsenti quæ inerat tibi, nempe ab animo sincero
Indulgentias consequendi.

35
Etsi Indul-
gentias nõ
consequar-
is, elige
confessorẽ.

Dico Secundò: Si quis, v. g. Die Iouis sit con-
fessus & absolutus ex vi Iubilæi, & die Sabbati
rursus incidat in casum referuatum ante Indul-
gentiæ consecutionem, potest denuò vi Iubilæi
absolui. Est etiã cõmuniõ sententia Doctorũ.

Bis absolui
potes.

Dico Tertiò: Si quis factâ Iubilæi promulga-
tione committat casum referuatum spe faciliõris
absolutionis, probabilius est etiã tunc posse absol-
ui vi Iubilæi; quod est contra D. Antoninum &
quosdam alios. Vide Nauar. notab. 34. num. 4.
& Cordub. quest. 34.

Quid si spe
absolutio-
nis, com-
mittas ca-
sum referu-
atum.

DE PVR.